

ито закърпиле своята нищожна византийска империя съ множество чужди петъци. Римъ и Цариградъ ни представляватъ множество чудни нѣща. Така, напримѣръ, ние видиме, че тие два града основаватъ обширни империи и владичествоватъ надъ половината отъ свѣтътъ безъ своя собственна вътрѣшна „душа“ или безъ свой собственъ народъ. Единственните причини, които сж поддържале тие двѣ империи, сж биле умътъ и хитростта на владѣтелите и глупостта и неразвитието на покорѣнните народности. Но византийското владичество са е продължало не дълго време. Въ 678 г. бжлгарските славяне са освободиле отъ граците, основале свое царство и распространиле своята власть надъ Тракия, надъ Македония и надъ Албания. До колко многочисленни сж биле въ онова време бжлгарските славяне (които нашите историци наричатъ финни и монголи) са види изъ това, че още Костантинъ Багрянородни, въ своята византийска история, разказва на своите читатели, че тие сж *ославянили* даже и Елада и Пелопонезъ.

Да видиме сега защо бжлгарските славяне сж биле нарѣчени *бжлгаре*. Високо-учените мжже, като, напримѣръ, г. Дриновъ, г. Кржтовичъ, г. Гилфердингъ и др., говоратъ, че нѣкое си уралочудско, урало-финско, татарско и пр. и пр. и пр., племе сжбрало въ приволжските страни вѣрна дружина, нападнало на многочисленните славянски племена, покорило ги, дало имъ своето име *бжлгаре* и ославянило са въ продължението на нѣкакви си сто и петдесетъ години! Приказнички!.. Ако желаеме да обясниме нѣкоя непонятна за насъ